

BIBESKÆFTIGELSESNÆVNET

5. Tilladelse til fast bibeskæftigelse

5.1. Indledning

Efter retsplejelovens § 47 a, stk. 1, skal en dommer søge om tilladelse, inden vedkommende påtager sig fast indtægtsgivende bibeskæftigelse. Kravet om tilladelse omfatter kun dommers faste bibeskæftigelse. Dette indebærer, at bibeskæftigelsen må have en vis varig karakter. F.eks. vil medlemskab af ad hoc voldgiftsretter ikke kræve tilladelse. Endvidere fremgår det af bestemmelsen, at nævnets tilladelse ikke er påkrævet, når det er bestemt ved lov, at hvervet skal varetages af en dommer.

Ifølge lovforarbejderne bør nævnet følge den praksis, Præsidentrådet fulgte efter den tidligere tilladelsesordning. Det vil sige, at der skal ske en prøvelse af, om bibeskæftigelsen giver anledning til habilitetsmæssige problemer eller på anden måde efter sin art ikke vil være forenelig med dommerhvervet. Derimod er det som udgangspunkt ikke hensigten, at en ansøgning skal kunne afslås alene med den begrundelse, at en dommers samlede bibeskæftigelse ønskes begrænset. Ønsket om at undgå, at en dommer har for omfattende bibeskæftigelse, er i stedet tilgodeset ved retsplejelovens § 47 b, der lægger et loft over de samlede indtægter, som en dommer over en 3-årig periode må have fra bibeskæftigelse.

Bibeskæftigelsesnævnet har i 2008 truffet 36 afgørelser om fast indtægtsgivende bibeskæftigelse. Der er givet 35 tilladelser og 1 afslag. I flere sager har nævnet fundet det påkrævet at indhente supplerende oplysninger om hvervets art.